

prima instanță: A. Procopișina

dosarul nr. 3ra-439/18

instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

Î N C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Bejenari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Bejenari împotriva Primăriei satului Larga, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Tatiana Bejenari și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 20 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 09 martie 2017 Tatiana Bejenari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Larga, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, conform procesului-verbal nr. 1 al ședinței Comisiei multidisciplinare din 04 ianuarie 2017 s-a decis de a propune Tatiane Bejenari unele servicii alternative pentru depășirea problemelor, și anume, să beneficieze de serviciile Centrului Comunitar Multifuncțional de Servicii Integrate (servicii igienico-sanitare, cantină socială) și cazarea pe timp de iarnă la Azilul din or. Lipcani.

A menționat că fiind invalid de grupa I, anterior, Comisia multidisciplinară conform procesului-verbal nr. 1 din 05 februarie 2014 a decis de a-i acorda asistent personal cu salarizarea de 0,5% din salariul de funcție.

A relevat că a solicitat repetat Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei acordarea asistentului personal pe un salariu de funcție, în temeiul Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală” și a Standartelor minime de calitate, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 314 din 23 mai 2012

A susținut că Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei era obligată să reevalueze necesitățile de asistență personală, să determine eligibilitatea sa pentru servicii, tipul de servicii de asistență personală de care are nevoie și numărul de ore pe săptămână necesar pentru fiecare tip de activitate.

Astfel, a invocat că procesul-verbal nr. 1 al ședinței multidisciplinare din 04 ianuarie 2017 este ilegal și urmează a fi anulat, deoarece a fost emis contrar prevederilor legii, și anume, ședința Comisiei multidisciplinare din 04 ianuarie 2017 a avut loc în lipsa sa, cu toate că, ea a adresat o plângere Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei, prin care a solicitat reevaluarea necesităților sale. Mai mult ca atât, în procesul-verbal nr. 1 al ședinței Comisiei multidisciplinare din 04 ianuarie 2017 s-a indicat că, ea a refuzat să semneze în procesul-verbal precum că a luat cunoștință cu propunerile comisiei, însă contrar prevederilor legale, în procesul-verbal nu au fost indicați 2 martori prin care să se confirme refuzul său de a semna procesul-verbal.

A menționat că la data de 14 februarie 2017 a aflat despre ședința Comisiei multidisciplinare din 04 ianuarie 2017, fapt confirmat prin informația nr. 22 a Primăriei satului Larga, r-nul Briceni din 14 februarie 2017, prin care i-a fost expedit procesul-verbal nr. 1 al ședinței Comisiei multidisciplinare din 04 ianuarie 2017.

Consideră că, Comisia multidisciplinară și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei prin neîntocmirea planului individualizat de asistență al beneficiarului au încălcat prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 314 din 23 mai 2012.

Solicită anularea procesului-verbal nr.1 al ședinței Comisiei multidisciplinare din 04 ianuarie 2017 ca ilegal și emis contrar legii și obligarea Comisiei multidisciplinare de a acorda beneficiarei Tatiana Bejenaru asistent personal cu un salariu de funcție.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 20 iunie 2017 a fost admisă parțial acțiunea și a fost anulat procesul-verbal nr. 1 al ședinței Comisiei multidisciplinare din 04 ianuarie 2017 ca ilegal. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță anulând procesul-verbal nr.1 al ședinței Comisiei multidisciplinare din 04 ianuarie 2017 ca ilegal și-a argumentat concluzia prin faptul că, la domiciliu reclamantei pentru evaluarea necesităților solicitantei au fost Tatiana Ciornaia și reprezentantul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni, Iulia Bernic, iar ceilalți membri ai comisiei nu au fost prezenți, fiind încălcat pct. 9 din Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 314 din 23 mai 2012 cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală” și a Standardelor minime de calitate.

Respingând cerința cu privire la obligarea Comisiei multidisciplinare de a acorda reclamantei asistent personal cu un salariu de funcție, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, angajarea asistentului personal beneficiarilor nu este de competența Comisiei multidisciplinare de pe lângă primărie, cererile

respective se examinează de către Comisia multidisciplinară de specialitate de pe lângă Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Tatiana Bejenari și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 05 ianuarie 2018 Tatiana Bejenari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie obligată Comisia multidisciplinară de pe lângă Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni de a-i acorda asistent personal cu un salariu de funcție.

În motivarea recursului a indicat că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii sunt ilegale, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, și anume, au fost apreciate arbitrar probele, iar concluziile instanțelor de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și contravin Codului de procedură civilă și legislației internaționale.

A menționat că este invalid de grupa I, ținută la pat, iar conform pct. 40 din Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală” și a Standardelor minime de calitate, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 314 din 23 mai 2012, este în drept să beneficieze de un asistent personal permanent cu un salariu de funcție lunar de 40 de ore săptămânal, pentru îngrijirea personală, și anume, igienă personală, alimentație, îmbrăcare și dezbrăcare, deplasare în cadrul locuinței și în afara acesteia, ridicare și așezare, suport pentru pregătirea hranei, curățenie, spălatul hainelor, procurarea alimentelor și produselor.

Cu referire la prevederile art. 67 alin. (1) și (3) CPC a invocat că instanța de apel eronat a concluzionat că Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni nu are calitatea de pârât, or, în art. 68 CPC sunt indicate drepturile și obligațiile procedurale ale intervenientului accesoriu.

În acest sens, a mai indicat că cererea de chemare în judecată nu a fost întocmită de avocat, dar de o persoană fizică, care nu cunoștea că în calitate de pârât urma a fi indicată și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni. Mai mult ca atât, avocatul desemnat pentru a-i acorda asistența juridică garantată de stat nu i-a întocmit cererea de chemare în judecată și nu a informat-o despre necesitatea prezentării la dosar a unor probe care lipsesc.

A susținut că la data de 15 noiembrie 2016, 25 iulie 2017, 17 octombrie 2017 și 24 noiembrie 2017 a depus la Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni cereri, prin care a solicitat reevaluarea necesităților de asistență personală, însă acestea nu au fost executate.

Prin referința depusă la data de 13 aprilie 2018 Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 04 decembrie 2017 (f.d. 137), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 05 ianuarie 2018 (f.d. 150).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tatiana Bejenari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tatiana Bejenari asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Tatiane Bejenari ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Tatiana Bejenari se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic